

JAK SE

KRÁL

ZEMĚ VČIL

NAUČIL

NENÁVIDĚT PŘÍBĚHY

HOLLY BLACKOVÁ

Ilustrovala ROVINA CAI

Jak se král Země víl naučil nenávidět příběhy

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cooboo.cz
www.albatrosmedia.cz

Holly Blacková

Jak se král Země víl naučil nenávidět příběhy – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

JAK SE
KRÁL
ZEMĚ VÍL
NAUČIL
NENÁVIDĚT PŘÍBĚHY

JAK SE
KRÁL
ZEMĚ VÍL
NAUČIL
NENÁVIDĚT PŘÍBĚHY

HOLLY BLACKOVÁ

ILUSTROVALA ROVINA CAI

COO
BOO

Přeložila Radka Kolečáčová

How the King of Elfhame Learned to Hate Stories

Copyright © 2020 by Holly Black

All rights reserved.

Published in agreement with the author, c/o BAROR INTERNATIONAL, INC.,
Armonk, New York, U.S.A.

Illustrations copyright © 2020 by Rovina Cai

Cover art copyright © 2020 by Rovina Cai. Cover design by Karina Granda.

Cover copyright © 2020 by Hachette Book Group, Inc.

Endpaper art by Kathryn Landis. Copyright © 2019 by Holly Black

Translation © Radka Kolečáčová, 2021

ISBN tištěné verze 978-80-7661-191-7

ISBN e-knihy 978-80-7661-209-9 (1. zveřejnění, 2021) (ePDF)

*Pro Briana a Drakea,
ale hlavně pro Thea*

Křivý les

Elfhamský
palác

Mléčný les

INSMIRE

Jezero
masek

Madocovo
panství

Mapa Pohyblivých ostrovů

ELFHAME

Lockenovo panství

INSMOOR

Věž
zapomnění

INSEAR

INSWEAL

Pustý žleb

Elfhamský princ, odkojen kočičím mlékem a pohrdáním, narozen do rodiny již tak obtěžkané dědici, s neblahou věštbou visící nad jeho hlavou – od chvíle, kdy se narodil, byl Cardan střídavě zbožňován a zavrhován. Snad není divu, že se stal takovým, jakým byl. Všechny však překvapilo, že se stal i Nejvyšším králem Země víl.

Někteří ho přirovnávali k doušku silného alkoholu, který sežehne hrdlo, ale současně přinese kýženou vzpruhu.

Můžete si dovolit nesouhlasit.

Dokud se ho budete dovolovat, nebude mu to na obtíž.

JAK SE
KRÁL
ZEMĚ VÍL
NAUČIL
NENÁVIDĚT PŘÍBĚHY

I

Král
Země víl
navštíví
smrtný
svět

akhle?“ podiví se a pohlédne na vlny hluboko pod nimi. „*Takhle* jsi cestovala? A co kdyby kouzlo přestalo účinkovat ve chvíli, kdy s tebou Vivi nebyla?“

„Nejspíš bych se zřítila po hlavě rovnou do moře,“ odpoví Jude se znepokojivým klidem a svým výrazem dává najevo: *děsivá rizika podstupuji dnes a denně.*

Cardan musí uznat, že starčekové hřebci jsou vynikající běžci a že i jeho naplňuje vzrušením hnát se oblohou s rukou zabořenou do bohaté koňské hřívy plné listí. Sám si potrpí na zdravou dávku nebezpečí, ale na rozdíl od *jiných* ctí v jeho dávkování určitou střídmost. Letmo pohlédne na svou nepředvídatelnou smrtelnou Nejvyšší královnu, které vlají rozpuštěné hnědé vlasy kolem obličeje, a když mu pohled oplatí, zajiskří jí v jantarových očích.

Vše nasvědčovalo tomu, že právě oni dva ze všech bytostí na světě zůstanou navždy nepřáteli.

Cardan v příznivý osud nevěří a zpětně si nedokáže uvědomit cestu, která ho dovedla až sem.

„Když jsem souhlasil s tím, že budeme cestovat tvým způsobem,“ snaží se překřičet vítr, „musíš pro mě taky něco udělat. Třeba to, že mi slíbíš, že se nepustíš do křížku s nějakou příšerou, jenom abys udělala dojem na zpuštělého vílího muže, kterého, pokud vím, ani nemáš zrovna v lásce.“

Jude mu věnuje *pohled*. Takový, jaký u ní nikdy nezažil, když spolu navštěvovali palácovou školu, a přesto Cardan s neochvějnou jistotou věděl, už když ho poprvé zachytil, že vystihuje její pravou podstatu. Spikleneckou. Troufalou. Neohroženou.

Došlo by mu to, i kdyby se na něj nepodívala. Jistěže s tím chce Jude bojovat, ať už je to, co chce. Má potřebu neustále všem něco dokazovat. Jako by si musela korunu na své hlavě znovu a znovu vydobývat.

Před nějakým časem Cardanovi vyprávěla o svém střetu s Madozem, poté co ho omámila, ale předtím než jed začal účinkovat. Zatímco se Cardan ve vedlejší místnosti opíjel vínem a utrácel čas marnotratnými řečmi, ona máchala nevlastnímu otci mečem nad hlavou a hrála o čas.

Jsem taková, jakou jsi mě udělal, řekla mu, když spolu bojovali.

Cardan ví, že v utváření Judina charakteru nesehrál roli pouze Madoc. Svůj podíl viny nese i on.

Někdy mu přijde absurdní, že ho Jude miluje. Je za to vděčný, to jistě, ale svým způsobem se obává, zda nejde jen o další její pošetilý čin, kterým hazarduje se svým životem. Chce porážet nestvůry a chce, aby byl jejím milencem, on, kterého už v duchu na sto způsobů zavraždila. Jude nemá ráda nic jednoduchého, bezpečného nebo jistého.

To není nic pro ni.

„Nesnažím se udělat na Bryerna dojem,“ ujišťuje ho Jude. „Říká, že mu dlužím laskavost za to, že mi dal tenkrát práci, když jsem byla švorc. A v tom má asi pravdu.“

„Myslím, že jeho domýšlivost si zaslouží odměnu,“ namítne Cardan suše. „Ale rozhodně ne takovou, jakou mu hodláš dát.“

Jude si povzdechne. „Jestli se mezi samotářskými vílami pohybuje zrůda, musíme s tím něco udělat.“

Není důvod, aby při jejích slovech Cardan pocítil záchvěv strachu. Není důvod k obavám, které ze sebe nedokáže setřást.